

følgende Drukkenskab stod paa det højeste Trin i Verden! I England var man forlængst naaet til at støtte og virke for Sagen, og i Norge og Sverig var det blevet saa meget bedre i de sidste Aar, at Norge, fra at staa som et af de daarligste Lande, nu staa som et af de bedste. Sverig var ogsaa gaaet frem, men Danmark gik stadig tilbage.

Hun lagde indtrængende Forsamlingen paa Sinde, at begynde med sig selv og derved med Exempler at virke videre for at hjælpe paa Slægt og paa sit Fædreland, der lider under alt dette. Derefter fortsattes den i forrige Møde begyndte Generalforsamling. Love drøftedes og vedtoges. Tidligere havde Foreningen haft Repræsentanter, nu organiserede man sig med Bestyrelse. Til Formand valgtes Fru *Johanne Meyer*, de øvrige Bestyrelsesmedlemmer ere Fruerne *Bajer*, *Luplau*, *Hansen* og *Nielsen* samt Frøkerne *Trier* og *Lagesen*.

3 Suppleanter og 2 Revisorer.

Lidt af alt.

Mr. Gladstone om Stuart Mill. I den nylig udkomne Bog i England »St. Mills' Liv« findes et Brev af Gladstone om Mills Løbebane i Parlamentet, hvori han siger: »Vi kendte Stuart Mills uhyre Begavelse i intellektuel Henseende, inden han traadte ind i Parlamentet. Hvad hans Opførsel hovedsagelig virkede i det mindste paa mig, var hans særegne Opfattelse og Moral.

Jeg husker nu, at jeg den Gang for mere end 20 Aar siden kaldte ham Rationalismens Helgen, en Frase, som nu kun lidet udtrykker, hvad jeg mente. Alle de Motiver, Stik, Ophidselse og Nederlag, som kan ramme Mænds Egoisme ved Parlamentslivet, kunde aldrig komme ham nær. Hans Maade at være paa, hans Sprog var for hele Parlamentet en Prædiken.

Endskønt han var Filosof, var han dog ingen Særling.

Samtidig med at han nærrede uafhængige Tanker som en Eneboer, vidste han at være en praktisk Politiker i det daglige Liv.

Jeg behøver ikke at sige, tilføjer Gladstone, at for Underhuset er det et stort Tab, og at vi alle dybt beklagede, at han trak sig tilbage.

Han virkede forældende paa os alle, hvilken Partistilling han end indtog, hvilke Meninger han end forsvarede. Jeg maa med Sorg tilstaa, at saadanne Mænd er sjældne.

— **Liv.** Vi bør regne et Menneskes Liv efter de Handlinger, han udfører, ikke efter hans Alder.

Den, der tænker mest, føler ældst, handler bedst, han lever.

— **Velgørenhed.** Hvis alle disse valgørenhedselskende med deres Talen om filantropiske Formaal blot vilde faa Øjnene op for, at det er ikke den Slags Barmhjertighed, der kan raade Bod paa Samfundets Nød. De tale om Ødselhed og fordømme den. — Hvis nu alle de Penge, al den Tid, de med Energi anvende paa Barmhjertigheds Gærninger — om nu alt det er galt, fordi Samfundet trænger til noget ganske andet.

— **Fri Handel og Toldbestyttelse.** »Naa, ja, jeg tænker De kommer for at tale med mig om Frihandel«, sagde Kreucher, da jeg traadte ind i hans Urtekrambutik forleden Dag. »Frihandel og Beskyttelse, Frihandel og Beskyttelse«. — De mener vist, at Menneskene lever af Frihandel og Beskyttelse?«

Jeg vovede at gøre en Hentydning til, at en god Del Mennesker levede af Handel, men meget faa af Beskyttelse, endskønt hine faa levede af Landets Fedme.

»Ja, jo — det har jeg hørt saa mange Gange, det hører jeg fra alle Sider. Jeg har en Kunde, som kommer en Gang en Ugen og køber for 18 Øre Krakmandler og sidder ned og spiser dem og fortæller mig, naar der ikke var Beskyttelse, saa vilde mine Kunder ingen Penge have til at købe hos mig!«

»Men sig mig nu Mr. Kreucher« sagde jeg, »hvad er det, der gør New-York saa stor, er det ikke Forretningslivet?«

»Ja, Forretninger bringer Folk, men her er altfor mange Folk.«

»Men naar nu Forretningen stansede, og Folk maatte tage bort, hvorledes vilde saa Urtekræmmerne leve?«

»Ah jo, ak jo — jeg har hørt alt dette før.«

»Naa, De er enig heri, hvad siger De saa om Lønspørgsmaalet? Hjælper Toldbeskyttelsen til høj Løn?«

»Ja vist hjælper Beskyttelsen til høj Løn; thi naar en Mand maa betale det dobbelte for Varerne, er han nødt til at have en høj Løn.«

»Men Beskyttelsesmændene siger jo, at Varerne ikke koster mere?«

»Ja, ja, det har jeg hørt før, det er blot et Fif af Politikerne. Se her er mit Lager. Kig herind —, her er Varer indførte fra hele Europa: Tændstikker, Sukker, The, Glasvarer og alle saadanne Ting, og du gode Gud, man kan faa lige saa god en Klædning i Chaismany for 5 Dollars, som her i New-York for 10 Dollars. Ethvert Menneske ved det og ler dygtig ad den Beregning, de gode Beskyttelsesmænd gør. Her maa en Mand betale dobbelt saa meget for alt, og faar derfor højere Løn, men bevares — han arbejder ogsaa dobbelt saa haardt her i Amerika.

»Men naar du ved, at Beskyttelsen er Humbug, hvorfor stemmer du da ikke paa Cleveland?«

»Frihandel eller Beskyttelse — hvad kommer det mig ved — der vil altid blive rige og fattige, nogle, der ejer Fabriker, og andre, der arbejder deri, der vil altid blive Grossererere og smaa Handlende som mig, alle Mennesker er ikke ens.«

Ja, men store Mænd, som nu din Landsmand, Bismarck, siger, det er en meget vigtig Ting denne Beskyttelse.

Da lo Mr. Kreucher og sagde, ja Bismarck, ist ein grosser Kerl: han føler, det er en vigtig Sag, fordi han skal have mange Penge til at betale Krupp for Kanoner og Geværer og for at fattige Folk ikke skal vide, hvormeget de betale i Skatter, forfor holder han paa Beskyttelsen, Ak ja, Bismarck ist ein grosser Kerl, men Bismarck har sine Tanker, og Kreucher har sine Tanker.

W. B. Scoot.

Spørgsmaal og Svar.

Holdere af Bladet, som navngive sig for Redaktionen, kan faa juridiske Spørgsmaal besvarede.

Er magnetisk Behandling strafbar, naar der med denne helbreder en Patient, som Lægen har erklæret for inkurabel, og ikke nydes nogen som helst Betaling eller Vederlag?

I saa Fald hvor stor en Straf?

J. P. A.

Svar: Magnetisk Behandling betragtes i Reglen som Kvaksalveri og kan straffes uden Hensyn til Resultatet, og det friken-der ikke Vedkommende, at han ikke har taget Betaling derfor.

Straffen for Kvaksalveri er Bøder indtil 200 Kr. eller simpelt Fængsel indtil 4 Maaneder eller under meget graverende Omstændigheder Fængsel paa Vand og Brød.

Meddelelse.

Indmeldelse af Medlemmer til Kvindelig Fremskridtsforening samt Abonnenter og Avertissementer til Bladet »Hvad vi vil« modtages i *Boghandelen Klosterstræde Nr. 12.*

— Dansk Fredsforenings Regnskab for 1888, revideret af de den 28de November valgte Revisorer, ligger for alle Medlemmer til Eftersyn paa den ene Revisor, Overretssagfører *Amdrups* Kontor, Kompagnistræde 2, aabent fra 9—3.

— Om alt Bladet vedrørende bedes man henvende sig paa Expeditionskontoret Blegdamsvejen 58, 2. Sal, samt Absalonsgade 36, 2den Sal, Overgaden neden Vandet 27 og Klosterstræde 12 (Boghandelen).

— En ny Kreds af Dansk Fredsforening er stiftet i Hjortdal (Nr. 29) med Gaardejer *Niels Simonsen* (Nørthorup ad Fjerreslev) som Formand.